

SVEA HOVRÄTT
Mark- och miljööverdomstolen
Rotel 060207

DOM
2022-09-21
Stockholm

Mål nr
M 8914-21

ÖVERKLAGAT AVGÖRANDE

Nacka tingsrätts, mark- och miljödomstolen, dom 2021-06-15 i mål M 1842-20,
se bilaga A

PARTER

Klagande

Nacka vatten och avfall AB, 559066-7589

Ombud: Lords Advokatfirma AB

Motparter

1. GA

2. KA

Ombud för 1–2: Landahl Advokatbyrå KB

SAKEN

Anläggningsavgift för fastigheten XXX i Nacka kommun

Dok.Id 1854976

Postadress
Box 2290
103 17 Stockholm

Besöksadress
Birger Jarls Torg 16

Telefon
08-561 670 00
08-561 675 50

E-post: svea.hovratt@dom.se
www.svea.se

Telefax

Expeditionstid
måndag – fredag
09:00–16:30

MARK- OCH MILJÖÖVERDOMSTOLENS DOMSLUT

1. Mark- och miljööverdomstolen ändrar mark- och miljödomstolens dom och
 - a) ogillar GA och KA talan, samt
 - b) befriar Nacka vatten och avfall AB från skyldigheten att ersätta GA och KA rättegångskostnader i mark- och miljödomstolen.

 2. Mark- och miljööverdomstolen avslår GA och KA yrkande om ersättning för rättegångskostnader i Mark- och miljööverdomstolen.
-

YRKANDEN M.M. I MARK- OCH MILJÖÖVERDOMSTOLEN

Nacka vatten och avfall AB (bolaget) har yrkat att GA och KA fastställsetalan ska ogillas. Vidare har bolaget yrkat att det ska befrias från skyldigheten att ersätta motpartens rättegångskostnader. För det fall att fordran skulle anses vara preskriberad har bolaget dock medgett att ersätta motpartens kostnad för ansökningsavgift om 2 800 kr.

GA och KA har motsatt sig ändring av mark- och miljödomstolens dom samt yrkat ersättning för sina rättegångskostnader i Mark- och miljööverdomstolen.

Bolaget har bestritt GA och KA yrkande om ersättning för rättegångskostnader.

Parterna har åberopat samma omständigheter och utvecklat sin talan på i huvudsak samma sätt som i mark- och miljödomstolen.

MARK- OCH MILJÖÖVERDOMSTOLENS DOMSKÄL

Frågan i målet är om bolagets fordran avseende anläggningsavgift är preskriberad. Avgörande för den frågan är när betalningsskyldighet för anläggningsavgift har inträtt. GA och KA har gjort gällande att betalningsskyldigheten uppkommit år 2000 i samband med anläggande av förbindelsepunkten och information om dess läge. Bolaget har å sin sida gjort gällande att betalningsskyldighet först uppkommit i samband med att bolaget underrättade GA och KA om förbindelsepunkten efter att en servisanmälan in-kommit år 2018. Vid den första tidpunkten gällde lagen (1970:244) om allmänna vatten och avloppsanläggningar (va-lagen). Va-lagen upphävdes den 1 januari 2007 och ersattes av lagen (2006:412) om allmänna vattentjänster (vattentjänstlagen). I fråga om betalningsskyldighet för anläggningsavgift överensstämmer regleringen i stort men med vissa mindre skillnader.

Enligt 9 § andra stycket va-lagen inträdde avgiftsskyldighet när huvudmannen upprättat förbindelsepunkt och underrättat fastighetsägaren därom. Med begreppet

”därom” avses enligt Vattenöverdomstolens praxis såväl en underrättelse om att förbindelsepunkt ordnats som en underrättelse om punktens läge (se Vattenöverdomstolens dom 1986-02-05 i mål nr TVa 23/84). Underrättelsen om förbindelsepunkt har av va-nämnden betraktats som en rättshandling från huvudmannens sida och frågan om dess fullgörande har prövats mot bakgrund av de rättsverkningar som lagstiftaren har knutit till den. I praxis har inte den enskildes kännedom om förbindelsepunktens läge eller ens det faktum att en inkoppling rent fysiskt skett till förbindelsepunkten ansetts vara tillräckligt för att betalningsskyldighet ska ha uppkommit när inte en korrekt underrättelse om förbindelsepunktens läge har lämnats (se bl.a. Vattenöverdomstolens dom 1992-01-20 i mål nr TVa 435/91).

Den skrivelse som GA och KA åberopat till stöd för att preskription inträtt är en skrivelse till ägaren av en grannfastighet ställd till ”berörda fastighetsägare”. Av skrivelsen framgår att den är upprättad och utskickad innan förbindelsepunkten ordnades. Handlingen innehåller ett förslag till förbindelsepunkt och upplysning om att uteblivna synpunkter på förbindelsepunktens läge innebär att förbindelsepunkt kommer att upprättas enligt förslaget. Handlingen innehåller även en skrivning om att fastighets-ägaren är skyldig att betala anläggningsavgift efter det att va-arbetena avslutats.

Informationen i skrivelsen kan inte tolkas som en underrättelse om att förbindelsepunkten har ordnats och inte heller som en slutgiltig underrättelse om punktens läge. Handlingen är till sin karaktär snarast att se som ett sådant samråd om förbindelsepunktens läge som huvudmannen numera har krav på sig att genomföra enligt 12 § andra stycket vattentjänstlagen. Även om en sådan handling skulle ha skickats till ägarna av XXX i Nacka kommun kan den därmed inte anses innebära en sådan underrättelse som krävs för att betalningsskyldighet ska inträda.

Det har inte heller i övrigt framkommit något som ger stöd för att underrättelse om förbindelsepunkten skulle ha lämnats i samband med att den anlades år 2000 och att fordran därför skulle vara preskriberad. GA och KA har således inte visat att preskription har inträtt. Mark- och miljödomstolens dom ska därför ändras och GA och KA fast-ställelsetalan ogillas.

Enligt huvudregeln i 56 b § vattentjänstlagen ska i denna typ av mål vardera parten svara för sina rättegångskostnader. I fråga om kostnaden för ansökningsavgift ska dock bestämmelserna i 18 kap. rättegångsbalken tillämpas. Med hänsyn till utgången i målet ska bolaget därför befrias från skyldigheten att ersätta GA och KA för ansökningsavgiften vid mark- och miljödomstolen. När det gäller rättegångskostnaderna i övrigt finns det inte skäl att besluta om fördelning av rättegångskostnaderna på något annat sätt än som följer av huvudregeln. Bolaget ska därför befrias från skyldigheten att ersätta GA och KA rättegångskostnader i mark- och miljödomstolen och GA och KA yrkande om ersättning för rättegångskostnader i Mark- och miljööverdomstolen ska avslås.

HUR MAN ÖVERKLAGAR, se bilaga B

Överklagande senast den 2022-10-19

I avgörandet har deltagit hovrättsråden Lars Borg och Petra Bergman, tekniska rådet Ingrid Johansson samt hovrättsrådet Katarina Berglund Siegbahn, referent.
Föredragande har varit David Sandberg.

NACKA TINGSRÄTT
Mark- och miljödomstolen

DOM
2021-06-15
meddelad i
Nacka

PARTER

Kärande

1. GA

2. KA

Ombud för 1 och 2: Landahl Advokatbyrå KB

Svarande

Nacka vatten och avfall AB, 559066-7589

Ombud: Lords Advokatfirma AB

SAKEN

Anläggningsavgift för fastigheten XXX i Nacka kommun

DOMSLUT

1. Mark- och miljödomstolen fastställer att fordran på anläggningsavgift enligt lag (2006:412) om allmänna vattentjänster för fastigheten Nacka XXX är preskriberad.

2. Nacka kommun ska ersätta GA och KA för rättegångskostnader med 89 050 kr, varav 86 250 kr avser ombudsarvode inklusive mervärdesskatt och 2 800 kr avser ansökningsavgift, jämte ränta enligt 6 § räntelagen på hela beloppet från denna dag tills betalning sker.

Dok.Id 696546

Postadress
Box 69
131 07 Nacka

Besöksadress
Sicklastråket 1

Telefon
08-561 656 40
E-post: mmd.nacka.avdelning4@dom.se
www.nackatingsratt.domstol.se

Expeditionstid
måndag – fredag
08:00–16:30

BAKGRUND

GA och KA äger fastigheten Nacka XXX, som de förvärvade år 2017. År 2018 gjorde de en anmälan om servisanslutning till Nacka vatten och avfall AB, varefter de fick en faktura på anläggningsavgift.

YRKANDEN

GA och KA har yrkat att mark- och miljödomstolen ska

- fastställa att fordran på anläggningsavgift är preskriberad, och
- förplikta Nacka vatten och avfall AB att till GA och KA betala 89 050 kr inklusive mervärdesskatt för rättegångskostnader, varav 2 800 kr avser ansökningsavgift hos mark- och miljödomstolen.

Nacka vatten och avfall AB (bolaget) har bestritt käromålet. Bolaget har medgett att, för det fall domstolen bifaller käromålet, betala ersättning för ansökningsavgift hos mark- och miljödomstolen men bestritt ansvar för rättegångskostnader i övrigt.

GRUNDER OCH UTVECKLING AV TALAN

Parterna har till stöd för sin talan anfört i huvudsak följande.

GA och KA

De förvärvade fastigheten från ett dödsbo år 2017. Då var varken vatten eller avlopp indraget i huset men säljaren garanterade att anslutningsavgift för kommunalt va var betald. En förbindelsepunkt fanns redan på fastigheten. Efter att de haft kontakt med Nacka vatten och avfall för att ansluta byggnaden till kommunalt va blev de varse om att anslutningsavgiften inte var betald och att anslutning inte skulle ske innan betalning skett. Men fordran för anslutningsavgiften är preskriberad. De är därför inte betalningsansvariga för den. Eftersom de är den svagare parten i förhållande till Nacka vatten och avfall bör utredningsbördan åläggas bolaget. Anslutning har nu skett i avvaktan på processen hos mark- och miljödomstolen.

Under hösten år 1999 informerade va-huvudmannen skriftligen boende längs med Sergel- och Tessinvägen om att va-ledningar skulle byggas ut och förbindelsepunkter för va upprättas till intilliggande fastigheter. Det styrks av en handling adresserad till en av deras grannar. Deras fastighet har adress YYY/ ZZZ och omfattas av handlingen. Åtgärderna skulle enligt handlingen vidtas under perioden oktober 1999 till mars 2000. Av handlingen framgår bl.a. förslag till läge för förbindelsepunkt och fastighetsägarna uppmanades att kontakta

va-huvudmannen angående detta. I annat fall skulle förbindelsepunkt upprättas enligt förslaget. Med handlingen bilades även ett frischaktsavtal.

Det finns ingen handling som visar att tidigare fastighetsägare kontaktat va-huvudmannen. Förbindelsepunkten för kommunalt va anlades år 2000 på deras fastighet på gångstigen in till huvudbyggnaden. Dåvarande va-huvudman har därför genom handlingen underrättat tidigare fastighetsägare om förbindelsepunktens läge. Handlingen syftade alltså inte enbart till att samråda om förbindelsepunktens läge. Vidare måste en handling ha upprättats eller dialog ha förts avseende förbindelsepunktens läge eftersom den ligger inne på deras fastighet. Det går därför inte att enbart påstå att förbindelsepunkten anlagts utan att meddela dess läge. Det finns vidare inget som talar för att de tidigare fastighetsägarna inte har blivit underrättade om förbindelsepunktens läge.

Av handlingen framgår även att fastighetsägaren är skyldig att betala anläggningsavgift efter det att va-arbetena är avslutade. Eftersom förbindelsepunkten upprättats år 2000 och underrättelse därom skett, inträdde betalningstidpunkten för anläggningsavgiften år 2000. Fordran på anläggningsavgiften preskriberades efter tre år. Nacka vatten och avfall har inte brutit preskriptionsfristen genom en påminnelse eller genom att säkerställa att fordran kvarstår.

Varken Nacka vatten och avfall eller Nacka kommun kan se att en motsvarande handling skickats till tidigare fastighetsägare. Men det betyder inte att handlingen inte skickades utan talar istället för en brist i arkivföringen. Det är inte heller konstigt att fastigheten saknas i abonnentregistret eftersom byggnaden inte är fysiskt ansluten till kommunalt va. Bolaget kan ha förbisett att införa fastigheten i registret. Däremot borde fastigheten ha funnits i bolagets register gällande sophämtning och latrintömning, eftersom de funktionerna fanns. Om deras fastighet har funnits i abonnentregister eller inte saknar dock betydelse för när betalningstidpunkten ska ha inträtt eftersom en faktura inte behöver ha ställts ut för detta.

Det framstår som en efterhandskonstruktion att förbindelsepunkten skulle ha ordnats utan att tidigare fastighetsägare skulle ha meddelats om det, och att anslutningsavgift inte skulle ha krävts på obestämd tid. Det strider även mot utgångspunkten att va-kollektivet varken ska gynnas eller missgynnas och likabehandlingsprincipen enligt kommunallagen.

De argumenterar även kring gällande detaljplans betydelse i målet. Av detaljplanen framgår bl.a. att fastigheter ska anslutas till kommunalt va-nät inom fem år om inte en egen kretsloppslösning ordnas som ska besiktas. De har inte fått ta del av Nacka kommuns praxis om att kommunen avseende kommunal va-anslutning och medföljande avgiftsskyldighet tog hänsyn till bl.a. äldres ekonomiska situation.

Va-huvudmannen måste ha förbisett att kräva in anläggningsavgiften. Det kan inte vara till deras nackdel.

De har fört diskussioner med Nacka vatten och avfall under nästan 1,5 år. Efter att de blivit informerade om att anslutning inte skulle ske förens betalning erlagts ansökte de om stämning för att få klarhet i frågan om preskription. Bolaget ska därför stå för deras rättegångskostnader. Huruvida bolaget påbörjat ansökan om stämning eller inte kan de inte uttala sig om.

Nacka vatten och avfall AB

Fastigheten ligger inom verksamhetsområdet för den allmänna va-anläggningen i Nacka kommun och bolaget har rätt att ta ut anläggningsavgift för anslutning till kommunalt va. Fordran för anläggningsavgiften är inte preskriberad. Förbindelsepunkten ordnades på fastigheten år 2000 men meddelades inte dåvarande fastighetsägare. Efter att GA och KA inkommit med servisanmälan till bolaget meddelades förbindelsepunktens läge den 3 augusti 2018. Då inträdde fastighetsägarnas avgiftsskyldighet varmed även preskriptions-fristen började löpa. Fastigheten var dessförinnan avgiftsbefriad från va-avgift. Det är inte en efterhandskonstruktion.

Att förbindelsepunkten ordnades inne på fastigheten, eller att fastighetsägarna vet eller tror sig veta förbindelsepunktens läge, innebär inte att förbindelsepunkten har meddelats. Det saknas skriftlig dokumentation hos både bolaget och fastighetsägarna om någon underrättelse av förbindelsepunktens läge före år 2018. Fastigheten var då inte fysiskt ansluten till kommunalt va och fanns inte i abonnentregistret hos bolaget. Bevisbördan för att förbindelsepunktens läge meddelats år 2000 åligger därför GA och KA.

Den informationshandling som GA och KA har lämnat in till stöd för bl.a. underrättelse om förbindelsepunktens läge har endast skickats ut i syfte att samråda om förbindelsepunktens läge med fastighetsägare. Dessutom kan en förbindelsepunkts läge meddelas till fastighetsägaren först efter att förbindelsepunkten faktiskt har ordnats. Vidare saknas liknande skrivelse för fastigheten. Bolaget har inte heller hittat någon skriftlig kommunikation mellan Nacka kommun (dåvarande va-huvudman) och dåvarande fastighetsägare.

Det är inte ovanligt inom kommunalt va att fastighetsägare, vid utbyggnad av den allmänna va-anläggningen, får välja om fastighetsägaren vill ansluta och bli avgiftsskyldig. I de fallen har va-huvudmannen ordnat och förberett en förbindelsepunkt till fastighet för att sedan invänta en servisanmälan från fastighetsägaren om anslutning. Därefter meddelas förbindelsepunktens läge. Det finns inget juridiskt

hinder för ett sådant förfarande. Vid tidpunkten för förbindelsepunktens upprättande på fastigheten hade Nacka kommun även en praxis där hänsyn togs till äldre fastighetsägares ekonomiska situation, åldersskäl eller att fastigheten nyttjades för fritidsändamål. Kommunen avstod då från att påtvinga kommunal va-anlutning och medföljande avgiftsskyldighet. Detaljplanen utgör inte heller bevis för att förbindelsepunktens läge meddelats de tidigare fastighetsägarna. Detaljplanen medförde frivillighet för fastighetsägare att välja anlutning till kommunalt va.

Anläggande av den allmänna va-anläggningens anordning på privat mark är i första hand en fastighetsrättslig fråga. Det finns inte heller något förbud mot att en förbindelsepunkt upprättas inom någons fastighetsgräns men detta är något som va-huvudmannen vanligtvis försöker undvika.

Det är inte heller bolagets ansvar att Gun och KA vid förvärvet av fastigheten fick felaktiga uppgifter om att anläggningsavgiften var betald. Det är inget bevis på att anläggningsavgiften är betald sedan tidigare eller för förbindelsepunkten har meddelats. Kommunallagen är inte tillämplig avseende det va-rättsliga förhållandet mellan va-huvudman och fastighetsägare.

Det föreligger inte några särskilda skäl att frånga grundregeln i va-mål om att varje part bär sina egna rättegångskostnader, även om ersättning för erlagd ansökningsavgift till mark- och miljödomstolen bedöms skälig i och för sig om kändandena vinner målet. Bolaget hade påbörjat arbete med stämningsansökan som fordringsägare med anledning av att fastighetsägarna bestred fakturan. När de fick besked om att fastighetsägarna avsåg lämna in stämningsansökan avbröt de arbetet.

BEVISNING

GA och KA har åberopat

- handling adresserad till en granne till styrkande av att förbindelsepunkten upprättats, att tidigare fastighetsägare informerats om detta samt att betalningsansvar inträdde år 2000, samt
- e-postkorrespondens till styrkande av att Nacka vatten och avfall inte har nämnda handling i bolagets system och för att vederlägga att underrättelse inte har skett.

Nacka vatten och avfall AB har åberopat

- faktura till styrkande av fordran på anläggningsavgift,
- meddelande daterat den 3 augusti 2018 till styrkande av när förbindelsepunktens läge meddelades och avgiftsskyldighet inträtt, samt
- vid tidpunkten för meddelandet gällande va-taxa.

DOMSKÄL

Inledning; prövningsramen

Målet har med stöd av 42 kap. 18 § första stycket 5 rättegångsbalken avgjorts utan huvudförhandling. Med hänsyn till målets svårighetsgrad och omfattning har det bedömts tillräckligt att rätten består av en lagfaren domare och ett tekniskt råd (se 2 kap. 4 § andra stycket lagen om mark- och miljödomstolar).

Avgiftsskyldighet för fordran på anläggningsavgift inträder när en förbindelsepunkt har *ordnats* och förbindelsepunktens läge har *meddelats* fastighetsägaren (se 24-25 §§ lagen om allmänna vattentjänster, förkortad vattentjänstlagen). Någon särskild formkrav för underrättelsen om förbindelsepunktens läge har inte ställts upp, varken i lag eller praxis.

Enligt mark- och miljödomstolen är avgiftsskyldigheten inträde inte beroende av att underrättelsen om förbindelsepunktens läge skickas i ett separat meddelande *efter* det att va-arbetena är utförda. Informationen om förbindelsepunktens läge kan även lämnas före det (eller i samtidigt med) att va-arbetena utförs. Avgörande för avgiftsskyldighetens inträde är istället att va-arbetena har avslutats och att förbindelsepunktens läge överensstämmer med den information som lämnats till fastighetsägaren, oavsett när det skedde.

Det är ostridigt mellan parterna att förbindelsepunkten ordnades år 2000 och att någon anslutningsavgift inte har betalats.

GA och KA har inte ifrågasatt att va-huvudmannen har rätt att ta ut en anläggningsavgift i och för sig, men de har gjort gällande att den tidigare fastighetsägaren fick information om förbindelsepunktens läge redan år 2000, att avgiftsskyldigheten uppkom redan då, och att fordran är preskriberad. Bolaget å sin sida har hävdats att fordran inte är preskriberad eftersom information om förbindelsepunktens läge har meddelats först den 3 augusti 2018 när GA och KA gjorde en servisanmälan.

När uppkom avgiftsskyldigheten?

Parterna har bevisbördan för sina respektive påståenden. Det betyder att GA och KA behöver visa att den tidigare fastighetsägaren meddelats information om förbindelsepunktens läge på ett sätt som gör att avgiftsskyldigheten för fordran på anläggningsavgift uppkommer.

Omständigheterna i detta fall är särpräglade såtillvida att ingen av parterna har åberopat dokumentation som rör fastigheten XXX specifikt.

Att GA och KA inte har haft tillgång till sådan dokumentation hänger samman med att de förvärvat fastigheten från ett dödsbo. De har istället skaffat fram motsvarande dokumentation för en grannfastighet, se bilaga 1.

Med tanke på svårigheterna att föra bevisning om en händelse som ligger långt tillbaka i tiden och som inträffade före det att fastigheten förvärvades, bör beviskravet i det här fallet inte ställas allt för högt.

Den handling som GA och KA har åberopat är adresserad till ”berörda fastighetsägare”. I handlingen informerar kommunen om att man avser att under perioden oktober 1999 till mars 2000 lägga ned va-ledningar i Sergelvägen och Tessinvägen samt ordna förbindelsepunkter för vatten och avlopp för intilliggande fastigheter. Den karta som bilagts den åberopade handlingen (och som pekar ut föreslagen förbindelsepunkt) avser en grannfastighet; i övrigt har handlingen getts en generell utformning.

Det får förutsättas att kommunen lämnade information om utbyggnaden m.m. till samtliga berörda fastighetsägare. Att det, som bolaget angett, saknas en liknande skrivelse berörande specifikt fastigheten XXX, kan därför inte tas till intäkt för att någon sådan handling aldrig skickades till fastighetens tidigare ägare. Tvärtom, då handlingen adresserats till ”berörda fastighetsägare” får det förutsättas att samtliga fastighetsägare längs Sergelvägen och Tessinvägen, även tidigare ägare till fastigheten XXX, fått var sitt exemplar av handlingen, dock med individuell kartbilaga där föreslagen förbindelsepunkt för respektive fastighet pekats ut.

Det står klart att kommunen (som va-huvudman) genom handlingen och bilagda kartor har samrått med och informerat fastighetsägarna om förbindelsepunktens läge, för att fastighetsägaren ska kunna planera för sin användning av fastigheten. I handlingen anges även att förbindelsepunkten kommer att ordnas enligt förslaget om fastighetsägarens inte tar vara på möjligheten till samråd om annan placering.

Handlingen innehåller även information av skyldigheten att betala anläggningsavgift. Under rubriken VA-ANLÄGGNINGSAVGIFT anges otvetydigt att fastighetsägaren är skyldig att efter det att va-arbetena avslutats betala va-anläggningsavgift samt att debiteringen sker enligt antagen va-taxa och allmänna bestämmelser. Något annat förbehåll för skyldigheten att betala anläggningsavgift än att va-arbetena faktiskt utförs och avslutas har inte angetts. Att tidpunkten för betalningsskyldighetens inträde därutöver skulle vara beroende av att kommunen i ett särskilt meddelande informerar om förbindelsepunktens läge framgår inte av den åberopade handlingen.

Enligt mark- och miljödomstolen har fastighetsägarna längs Sergelvägen och Tessinvägen inte haft anledning att uppfatta handlingen på något annat sätt än att förbindelsepunkten för deras respektive fastigheter kommer att ordnas i det läge som anges på bilagd karta, och att skyldigheten att betala anläggningsavgiften uppkommer så snart va-arbetena för utpekade lägen har avslutats.

Att kommunen haft en praxis för omvandlingsområden innebärande att man inte påtvingat äldre fastighetsägare anslutning och betalning av anläggningsavgift saknar betydelse för de bedömningar som nu gjorts.

Det anförda innebär sammantaget att GA och KA har visat att kommunen redan inför va-arbetena lämnade information om förbindelsepunktens läge på ett sätt som gör att avgiftsskyldighet för anläggningsavgiften skulle uppkomma så snart va-arbetena var utförda. Av det skälet och då det är ostridigt mellan parterna att förbindelsepunkt för fastigheten XXX ordnades år 2000, får avgiftsskyldigheten anses ha uppkommit då.

En fordran på anläggningsavgift preskriberas tre år efter att den uppkommit. Som angetts ovan får fordran på anslutningsavgift i det här fallet anses ha uppkommit senast i samband med att förbindelsepunkten ordnades, men kommunen har inte ens påstått att man gjort något preskriptionsavbrott.

Mark- och miljödomstolen kommer alltså fram till att fordran på anläggningsavgift för fastigheten XXX är preskriberad.

Rättegångskostnader

Utgångspunkten i vattentjänstlagen är att vardera parten svarar för sina rättegångskostnader. Men huvudregeln kan frångås om det finns särskilda skäl.

GA och KA har vunnit fullt ut. Omständigheterna är sådana att huvudregeln bör frångås. Nacka kommun ska därför ersätta GA och KA för rättegångskostnader. Yrkad ersättning är skälig och ska dömas ut.

HUR MAN ÖVERKLAGAR, se bilaga 2 (MMD-01)

Överklagande senast den 6 juli 2021.

Inge Karlström

Ulrika Haapaniemi

I domstolens avgörande har deltagit rådmannen Inge Karlström, ordförande, och tekniska rådet Ulrika Haapaniemi. Målet har handlagts av tingsnotarien Sarah Hansén.